

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 59.

W NIEDZIELĘ DNIA 25 LIPCA 1802.

Z Wiednia d. 17. Lipca.

D. 13 t. m. Cesarstwo Ichmość powrocili tu z Presburga z ukontentowaniem powszechnym w dobrym zdrowiu, a d. 14 przybył następca tronu i Arcy Xzna Ludwika.

J. C. K. M. gabinetowym listem swoim pod d. 22 Czerwca z Presburga, raczył Jana Bernarda Fölsch, konsyliarza gubernium niższej Austrii, dyrektora nauk jurydycznego i politycznego prawa w akademii wojskowej Teresianum, profesora w tutejszej szkole głównej i nadwornego xiąg cenzora, przez wzgląd na jego wieloletnie znakomite zasługi do godności ślachestwa z uwolnieniem od taxy nayłaskawiey wynieść.

Konceptę w gubernium niższej Austrii Franciszka Xiwerego Pauer, zastępującego przez długi czas referenta do spraw duchownych, raczył J. C. K. M. przez naywyższy wzgląd nadliczbowem sekretarzem nayłaskawiey mianować.

J. C. K. M. zwrodzoney sobie łaskawości czynienia dobrze, raczył w instytucie panieńskim w Tyrolu dla cerek krajowych officyalistów, następujące stipendia nayłaskawiey ustanowić: a. na edukacyą 5 stipendiow, każde po 100 ryń: tudzież dwa po 120 ryń. b. na

wieczną pensyą w bezzamężnym stanie 3 po 120 ryńskich a 2 po 140 ryńskich. Na pierwsze są przeznaczone cnotliwe corki od 10 do 16 lat ubogich i zastużonych officyalistów. Do 22 lat będą pobierały pensye, a potem lub prędzey gdy poydą w służbę albo zamąż, jeżeli tego będzie potrzeba, może im bydź na posag 2 lub 3 letnia przyznana pensya. Gdyby zaś były ułomne, zostaną w tym instytucie na dożywotniey pensyi. Na drugie stipendia są przeznaczone pod temiż warunkami ułomne panienki, niezdatne do pracy i niemające z czego żyć, skończywszy lat 24 życia. Oba te gatunki pensyi zaczną się od przyszłego wojskowego roku 1803 i t. d.

Przez nadworny dekret pod d. 1 Czerwca r. b. oznaymionym zostało, iż cła od bydła rogatego i nierogatego pędzonego do Austrii z innych austrjackich krajow, iako to Czech, Galicyi &c. będą na granicy Morawii opłacane, stosownie do patentu w roku 1784 wydanego, i pod karą w tymże patencie przepisaną.

Ponieważ uznano, iż szczepienie krowiey ospy daleko skuteczniejszy przynosi pożytek, niżeli człowieczey, nakazano zatem, ażeby w Wiedniu nie szczepiono ospy iak tylko krowią.

Z Presburga odbieramy wiadomość do d. 13 t. m.— D. 10 Cesarstwo Jchmość raczyli się wraz z Królową Neapolitańską znajdować na danym balu przez Arcy Xcia Jmć Palatyna w mieszkaniu letnim. Tegoż dnia Cesarstwo Jchmość, wraz z Królową Jmć Neapolitańską, iey corkami i Arcy Xżętami, raczyli odwiedzić przybyłą niedawno z Wiednia do Presburga uprzywilejowaną flotylę hrabiego Teodora Batthyani. Nayiaśnieysi goście byli z wielkiego okrętu przez hrabiego Batthyani naypokorniey przyymowani, potem udali się na tenże okręt, gdzie hrabia przygotował dla nich ucztę; bawili tam godzinę, oglądali wszystkie na nim ciekawości, *kamera obscura*, melodyyny muzyczny instrument i budowę wszystkich statkow. J. C. K. M. oświadczył kilkakrotnie hrabiemu Batthyani naytąskawsze swoje ukontentowanie względem celu i całego urządzenia tey flotyli.— Deputacye tak handlowa, iako też do urządzenia cel i podwyższonych kontrybucyy, pracują ciągle nad temi przedmiotami. Stany tym czasem miewają prowincyałne posiedzenia.

Z Brynu d. 16. Lipca.

Cośmy dawniey o pobiciu załogi belgradzkiej przy Ramanicy donieśli, to się teraz potwierdza w ten sposób: Aga Konialli udawszy z małym oddziałem ucieczkę, podzielił swoje woyska na wiele części, i ze wszystkich stron na Janczarow napadłszy, zadał im zupełną klęskę. Wiele z belgradzkich Janczarow miało przeyść do nieprzyjaciela, tak dalece, że liczba Belgradzanow nader jest szczupła, i obawiają się, ażeby syn zabitego baszy niezączył się z Pasmannem Oglu, a ten wzmocniony tym sposobem 8000 woyska całej Serwii nie zaięchał.

D. 3 t. m. słyszano od uyscia Sawy nader mocne strzelanie i w krótcie spodziewamy się wiadomości o nowych wypadkach.

Gościeniec z Belgradu do Konstantynopola jest prawie iak zamknięty; nikt tamtędy nie odważy się ięchać, gdyż Giorgi basza z znaczną siłą pod Adryanopolem stoi, i bardzo się rozpościera. Zabrał on wszystkie sułtańskie stajnie w tych okolicach będące, i one poniędzy swą iazdę rozdzielił, i to może dłu powod do pogłoski ośmierci Sułtana i rozruchach w Konstantynopolu, o czem dotychczas nic z pewnością nie wiemy. Co bądź, te jednak okolice, i okryte ciemnotą powłoką ięszcze losy Turcyi europeyskiej dadzą powód naszym politykom do błąkania się przez czas długi w labiryncie domniemań; my tym czasem oczekiwać będziemy ciepliwie chwili, która na ten wielki teatr zupełne światło rzuci.

Ponieważ przez zaięchanie Wołoszczyzny przez Pasmanna Oglu, dowoz soli z tamteyszych kopalni do innych prowincyy tureckich jest wstrzymany, muszą więc mieszkańcy swoje potrzeby w Węgrzech kupować, przez co ten handel wzrósł mocno.

Z Bukarestu dowiadujemy się, że po wyysciu Pasmanna Oglu przybyły tam turecki urzędnik żąda, ażeby gospodar i bojarowie do swoich siedlisk powrocili, do czego jednak gospodar wcale nieokazuie chęci. Zdaie się że gospodar Michayło Suzzo korzysta z bayki o Scylli i Charybdzie radząc o bezpieczeństwie swoim.

Lifty z Konstantynopola pod d. 12 p. m. donoszą, że na dniu 1 Janczarowie z przyczyny nieodbierania przez długi czas żółdu bunt podnieśli, z którego buntownik Giorgi Osman basza korzystując z woyskiem swoim do Kirkeklesie pomknął się dla zagrożenia Konstantynopolowi, gdzie wielka boiaźń z powodu wewnętrzných i zewnętrzných rozruchow panowała. Tym czasem silne straże po ulicach rozstawiono, po różnych częściach miasta ro-

zesłano liczne patrole, kawiarnie i szynkownie wszystkie pozamykano, Janczarom natychmiast w przytomności W. Sultana żołąd wyplacono, którzy zaraz wzięli się do broni i z armią kapitana baszy złączyli się. Każdy spodziewał się krwawey bitwy, lecz d. 2 przybiegł goniec z wiadomością, że Giorgi basza cofnął się od strony czarnego morza ku Widdynowi. Tym czasem kapitan basza posuwa się dalej wzmocniając coraz swoją armią, i chce całą Turcyą europeyską z rokoszanow oczyścić, w którym celu złączy się z nim także korpus Aly baszy.

Wielki Wezyr powraca do Konstantynopola, i już się w Alepie znajduje. Z Egiptu niemamy żadnych wiadomości.

D. 8 t. m. wyjeżdżający na 6 miesięcy do Berlina minister pruski, baron Knobelsdorf, miał u Reisefendego audyencyą pożegnania, który go w imieniu Sultana tabakierą brylantowaną udarował.

Z Kronsztadu pod d. 4 t. m. donoszą co następuje: Zaledwo Pasmau Oglu większą część woyska swojego wyciągnął z Wołoszczyzny, gdy natychmiast z większemi jeszcze siłami powrócił. Brat gospodarza chciał do Siedmiogrodu uciekać, ale go Boiarowie, bojąc się być odpowiedzialnymi za jego ucieczkę, zamordowali. Sam gospodarz bawiący się w Hermansztadzie, gdyby mógł otrzymać pozwolenie, ieszczey daley w kray iechał. Już kazano 10 baszom przeciw Pasmau Oglu ciągnąć, ale ci nie dowierzają swym woyskom, albowiem skoro się tylko zbliżą, żołnierze ich szwadronami do nieprzyjaciela przechodzą, iak to świeży przykład wołoskich woysk pokazał. Dla tey przyczyny pomnażanie się woysk sultańskich bynajmniej nie obchodzi Pasmau Oglu, gdyż w nich wzrósł sił własnych widzi. Słowem to położenie rzeczy, zbliżanie się ku Widdynowi baszy Janiny i nieukontentowa-

nie Janczarow, którego Porta tak prędko wyniszczyć nie potrafi, przepowiadają najsmutniejsze wypadki dotychczasowemu Turcyi rządowi.

Z Hermansztadu d. 1. Lipca.

Bawiący się dotychczas w Kronsztadzie gospodarz wołoski Xżę Michayło Suzzo wychodził pod eskortą honorową do Szätzburga.

Porta ofiarowała gospodarowi multańskiemu gospodarstwo wołoskie, lecz on chce się od tego uchylić.

Słychać, że w Multanach wybuchły zamieszania, i różne rzeczy o powikłaniu interesow powiadają. Konsul rossyjski Hiriko, który się z Bukaresztu do Kronsztadu schronił, ma wkrótce do Multan wyjechać.

Od granic czeskich d. 1. Lipca.

Jeszcze przed lat 8 kawaler Saski wszedł był w służbę rossyjską. Imperatorowa Katarzyna mianowała go półkownikiem. Został więc w Petersburgu. Następującego roku d. 1 Maia pokazał się konno w ogrodzie Katarynenhofskim, którego dnia w tamto miejsce piękna płeć zgromadzić się zwykła. Tam spotkał go także konno iadący młody Xżę Szczerbatow 14 lat dopiero mający i rzekł do niego: "Jakie się masz panie kawalerze?" „Kawaler odpowiedział mu z przykrym tonem: „Jak na moim koniu. „Zdziwiony tą odpowiedzią młody Xżę, zbliżył się doń i żądał wyjaśnienia tak szczeólniejszey odpowiedzi, albowiem nie byli z sobą nigdy w zażyłości. Przyszło do kłótni i słow najprzykrzejszych, a w reszcie do wyzwania na pojedynck, który przyjęty został; lecz że ta rzecz nader głośną się stała, musiano pojedynck na kilka dni odłożyć. W 4 dni potem spotkali się oba przeciwnicy na teatrze, i przyszło do nowey obie strony krzywdzącej kłótni. Policya przez śpiegow o rzeczy uwiadomiona, natychmiast kazala obudwu arestować, i doniosła o tem Imperatorowej.

Ta dla ukończenia zwaśnien nakazała z państwa kawalerowi wyiechać, a młodego Xcia do dóbr odesłała. W krotce monarchini umarła, a Paweł I. koronę objął. Gdy zaś ten zabronił wszelkiego wyjazdu i wjazdu w państwach swoich, nie przyszło więc do pojedynka, a młody Xzę nie wiedział nawet o miejscu bawienia się swojego przeciwnika. Nakoniec w miesiącu Maiu r. b. otrzymał wiadomość, że kawaler Saski od niejakiego czasu w Wiedniu się bawił, że będącemu tamże w tym czasie Xciu Zubowowi wyrzuty czynił, iakoby ten Xzę ile pierwszy minister i poufalek Imperatorowy był sprawcą wypędzenia iego, i że go wyzwiał na pojedynek na dzień 10 Czerwca. Gdy się otem Xzę Szczerbatow d. 22 Maia dowiedział w Petersburgu, chcąc zapobiedz, ażeby Xzę Zubow nie pojedynkował się pierwey orzecz, która się tylko iedynie iego samego tyczyła, zaraz nazajutrz w towarzystwie Pana Rousigny kapitana huzarów rossyjskich do Wiednia wyiechał, gdzie na dniu 5 Czerwca stanął, lecz iuż tam nie zastał swojego przeciwnika. Ten dowiedziawszy się o przybyciu Xcia Szczerbatowa, i celu iego podróży, a lękając się nowych przeszkod, gdy rzecz ta iuż całemu Wiedniowi nie tajną była, wyiechał natychmiast do Töplitz, sądząc, że tam przyzwólciey będzie mógł rzecz całą zakończyć. Za przybyciem Xcia Szczerbatowa do Wiednia, iuż był Xzę Zubow inkognito do Töplitz wyiechał; natychmiast młody Xzę iako nayspieszniey za niemi się udał. Skoro tam stanął, dowiedział się, że Xzę Zubow iuż pojedynkował się i wramię pałaszem ciężko ranionym został. Niebyło do tracenia chwili, zaraz Xzę Szczerbatow wyzwiał kawalera Saskiego na pistolety. Po rozmaitych między sekundantami radach, ustanowiono bitwę na dzień 22 Czerwca pod następującemi warunkami: będą zrobione przegrody pomiędzy oby-

dwoma walczącymi na 8 krokow iedna od drugiej odległe. Gdy każdy zbliży się do swey przegrody dostaną obadwa po pistolecie przez sekundantow nabitym. Potem odwrociwszy się tyłem odeydzie każdy 20 krokow i znowu do przegrody powroci; pierwszy strzelający chociażby przed doysciem do przegrody wystrzelił, powinien iednak przyysść do niey. Gdy iuż tak wszystko urządzonem zostało, obay przeciwnicy z swoiemi sekundantami wyiechali o godzinie 2 zrana d. 22 Czerwca namieszce umowione przy granicy saskiey. Za rozednieniem się o godz. 3 stanęli walczący z nieporównaną odwagą. Xzę wystrzelił pierwszy i kula o cal od środka piersi kawalera trafiła. "Ach ginę! zawoła kawaler, a ranę ręką przytkawszy, gdy iuż upadał, wzmoął się znowu, strzelił do stojącego Xcia i trafił go w kapelus; ale natychmiast obalił się i na łonie swego przeciwnika, który się go nadaremnie ratować starał. Zaraz potem Xzę Szczerbatow do Petersburga wyiechał.

Z Berna d. 4. Lipca.

Nakoniec i Helweeya zobaczyła intrzenkę rządu konstytucyynego. Pozawczoray rada mała wydała wyrok ogłaszaiący nową konstytucyą zaprzyjętą od wielkiej większości wszystkich obywatelów mających prawo głosowania, a zatem, że jest fundamentalną ustawą Rzepltey. Dnia wczorayszego zgromadził się nowy konstytucyynny senat. Obywatel Rengger prezydent rady małej otworzył posiedzenie senatu mową stosowną do okoliczności, poczem senat postanowiszy się przystąpił do wybrania prezydenta i sekretarzow. Prezydentem ob. Rutiman, a oob. Mohr i Pidou sekretarzami wybrani zostali. Senat przystąpi niebawnie do wybrania 6 członkow na miejsce w łonie iego wakujące.

Donosiliśmy przed niejakim czasem, że

ob. Diesbach w Wiedniu przerwawszy od d. 23 Kwietnia r. b. wszelką z rządem naszym korespondencją i oświadczywszy się w liście pisanym do ob. Müller Friedberg w wyrazach bardzo mocnych przeciw nowej konstytucyi, urzędownie odwołanym został. Ob. Diesbach mniemał, iż nie powinien się być poddać temu rozkazowi i powody tego wyraził w nowym liście w podobnych iak przeszły wyrazach napisanym, który drukiem ogłoszono. Takowe postępowanie ob. Diesbach skłoniło radę małą do wydania pod d. 1 Lipca następującego wyroku: "Rada mała wysłuchawszy raportu ministra sprawiedliwości i policyi względem treści dwóch listów od obywatela Diesbach, bywszego ministra helweckiego przy dworze J. C. K. Mci i jego bywszego sekretarza legacyi Lentulus pod d. 12 Maia i 9 Czerwca pisanych, a szczególniej względem treści ostatniego, z tych listów stanowi: 1) Obywatele Diesbach i Lentulus z powodu tych listów zapozwani i przed trybunałem sprawiedliwości w Bernie stawieni będą, który wyrok na nich wyda; 2) Ministrowi sprawiedliwości i policyi zleca się wykonanie niniejszego wyroku. ,,

Z Londynu d. 6. Lipca.

Przybyły z Bengalu do Dunow okręt Anna wysadził w Brightonie Wilhelma Forda w nader opłakanyim stanie. W 14 dni po swoim wyjeździe utracił on swoją ukochaną małżonkę, a z czworgiem dzieci i znacznym majątkiem powracał. Podczas całej podróży był w głębokiej melancholii zanurzony, z której go nie wyprowadzić nie mogło, a gdy spojrzał na dzieci oczy jego we łzach pływały. W ostatnich trzech dniach podróży zapytywał się często służącego czyli jeszcze Anglii nie widać: na przeczącą odpowiedź niezmierny smutek okazywał, i kazał się służącemu na-

tychmiał uwiadomić skoro będzie można Anglią uyrzeć, co też on wiernie wykonał. Na tę wiadomość Ford oddał się prędko, dobył brzytwy i gardło sobie poderznął. Felczer oświadczył, że rana była śmiertelna; wyniesiono go iednak na łód żywo, acz bez nadziei zdrowia.

Z Sierra Leone donosi officyer, że tam d. 14 Stycznia r. b. przybył officyer, że mieszkańcy aż do d. 11 Kwietnia w spokojności się zachowali, ale tego dnia o godzinie 5 rana na nich napadli. Znaydowało się w twierdzy tylko 60 ludzi, a siła nieprzyaciela podług wyznania ieńców do 300 wynosiła. Skoro ranną armatę wystrzelono (tak zowią wystrzał pobudki) natychmiał szturmujący powstańcy zatkwili swoy sztandar na wschodniej stronie twierdzy, strzelili do szylwacha, i na bramę uderzyli, iuż nawet 12 ich do twierdzy się wcisnęło, ale ogień twierdzy przymusił ich do ucieczki. Zebrali się powtornie, lecz się im i tą razą nie poszczęściło. Długo potem mocny trwał ogień, nakoniec powstańcy zostawiwszy 17 zabitych na placu w rozpruszkę poszli. W tymże czasie znaczny korpus na miasto napadł, ale widząc ucieczkę swoich z pod twierdzy, poszedł za nimi. Seigaliśmy ich 3 mile i wieluśmy ubili. Znaleźliśmy 31 trupow; liczba rannych daleko większa być musi.

Lord Keith na okręcie liniowym Piorunujący o 98 armatach z Gibraltaru do Portsmuth zawinął i natychmiał się do Londynu udał.

Ostatniej soboty bawiący się tu długo ambasador duński hrabia Wedel-Jarlsberg odpłynął z Harwich do Danii na czas mejski i d. 14 Lipca do Gliksztad przybył.

Gazety amerykańskie donoszą, że w Kapie francuzkim pokazały się zaraźliwe choroby. Sądzą to iednak być pogłoską od samoistnych

i niegodziwych ludzi, którzy chcą przeszkodzić, ażeby obce okręty ze zbożem do tey wyspy nie zawiały.

Z gazet niderlandzkich dowiadujemy się, że Xżę Jork uda się na Bruxellę do Spa, ale u nas o tem ieszcze nie słyhać.

Obiory parlamentowe zatrudniają teraz w Anglii ciekawość publiczną. Dziś rano w Westminsterze zaczęto obierać reprezentantow. Na czele listy kandydatow P. Fox się znajdował, i iednomyślnie od wszystkich obrany został. Miał on następującą mowę: "Współziomkowie! Gdy już od lat 22 mam honor byđź w parlamencie Westminsteru reprezentantem, tedy proszę Was na nowo ażebyście mi waszych kresek i dziłlay nie raczyli odmowić. Nieczyniłbym tego zapewne, gdybym od więksey części z was obierających nie był proszonym o to, gdyby byli nie wymagali odemnie, ażebym ciągle czuwał nad spokojnością i niepodległością Westminsteru. Zasady moje w kilku słowach się zawierają, a te są wiadome światłym patryotom: — Ze samowładnictwo w teoryi jest w ręku ludu (powszechny okłask), a w praktyce w wszystkie konitytucyjne władze zawsze mieć powinny przed oczami źródło, z kórego ich zwierchnictwo wypływa (powszechny okłask). Oto są moje zasady, które do zgonu moiego zachowam. Proszę Was zatem, ażebyście mię nie sądzili niegodnym obrania za parlamentowego członka., P. Fox oddał się wpośród niezmiernych okrzykow. — Drugim kandydatem był admirał lord Gardner, który aczkolwiek nie zgadza się w zdaniach z P. Foxem, ostatni iednak za nim się oświadczył. Mowa lorda Gardnera była częścią okrzykami, częścią wygwizdaniem przyjęta. Ale dopiero powszechny śmiech i mruczenia powstały, gdy Jan Graham iako 3ci kandydat zaczął swą mowę. — Współziomkowie! rzekł, ieżli zechcecie byđź na mnie łaskawymi

w obraniu mię reprezentantem waszym, tedy resztę dni moich poświęcę na wywdzięczanie się dla Was (śmiech). Ten święty papier, konstytucya angielska ma miejsce w sercu moim (głośny śmiech). Moi obieralnicy będą zawsze do mnie mieć wolny przystęp (uruczenie) a iad dam zarękę własnoręcznym podpisem i pieczęcią stwierdzoną, że urząd mi powierzony nieskazitelnie powrócę w ręce Wasze (nieustanny śmiech) tak iak go od Was odbieram. Nareszcie przyszło do kresek P. Fox miał ich za sobą 60, lord Gardner 49, a Jan Graham 6 tylko.

W hrabstwie Norvich P. Windham iako minister bywszy woienny podał się za kandydata do parlamentu, ale zaraz wołać zaczęto: "Nie chcemy wojny, i nakoniec go wygwizdano. P. Sydney Smith został obrany reprezentantem z hrabstwa Rochester, a P. Ad-dington z hrabstwa Devizes.

Po wielu hrabstwach wczasie obiorow przyszło do kłotni, bitwy i innych nieprzy-zwoitości.

Dnia wczorayszego ob. Garnerin w towarzystwie PP. Browna i lorda Crickets Grounda puścił się znowu na powietrze, ale z spuszczał-nikiem (par-à-chûte) dla wielkiego deszczu i wiatru nie mógł czynić doświadczenia. Już miał ob. Garnerin wstępować w balon, gdy Xżę Wallii z Xżną Devoushire przybyli na miejsce zgromadzenia, rozmawiał z nim przez czas nieiaki i życzył mu szczęśliwey podróży, która iednak dla niepogody nie bardzo się udała. Balon nie był tak okazały iak pierwszy. Obay powietrze żeglarze powiewali z niego do poki go widzieć można było, połączone bandery francuzką i angielską. Mnóstwo widzow z oddeszcznikami (par à pluie) zgromadziło się na plac. Ob. Garnerin przed-wstąpieniem w balon otrzymał paszport od Xięcia Wallii, Xżny Devoushire i P. Forda ażeby przy spu-

szczaniu się wszędzie był od kraiovcow z grzecznością przyymowany, że nie jest czarnoksiężnikiem i nie iedzie w żadnych sprawach tyzczających się obiorow parlamentowych. Dowiadujemy się, że Pan Garnerin spuszcza iąc się zranit sobie nieco plecy, i że na polu przy Chingford w hrabstwie Essex na ziemię z swymi towarzyszami zstąpił. Przebiegł on w 15 minutach 17 mil angielskich przeciw wiatrowi. Przed puszczeniem balonu obaliło się rusztowanie i 15 ludziom nogi i ręce połamało, których zaraz do szpitala oddano.—Pierwszy balon Garneryna, gdy był wystawiony w Panteonie został od złośliwych ludzi pokraiany. W czasie ostatniego puszczenia był naciśk ludzi, i wiele nieprzyzwoitości popełniono.

Home Popham został od margrabi Wellesley z Indyy wschodnich w ważnych zleceniach do naczelników pokoleń arabskich na morze czerwone wysłany.

Do Portsmouth wysłano rozkazy, ażeby II tatecznych okrętow uzbroić.

Dziennik Dubliński mowi, że Napper Tandy został we Francyi jenerałem dywizyi.

Z Florencyi d. 24. Czerwca.

Dowiadujemy się z Porto Ferrajo, że jenerał francuzki Rusca w tey twierdzy, tudzież na całej wyspie Elbie objął kommandę. Liczba woyska francuzkiego tam się znajdujacego wynosi 3000 ludzi. Zapewniają, iż fortyfikacye Porto Ferrajo będą znacznie wydoskonalone i powiększone. Zaięcie w posiadłość wyspy tey od Francuzow wielkie zrobiło wrażenie w całych Włoszech, i zdają się do tego więcey przywiązywać ważności niżeli do wszystkich innych odmian ostatnich czasow zasłych w tych kraiach. Nie tylko bowiem waleczność i stałość tych wyspiarzow, z iakimi opiekali się Francyi zwyciężkicy, w czasie gdy cała Europa już była broń złożyła, ale też i wielkie

korzyści, które Francya z posiadłości wyspy tey mieć będzie, stratę iey czynią nader tkliwą dla Włoch. Wyspa Elba chociaż w granicach szczupła i mało żyzna, tak iednak połona, iż z niey uważać można wszystkie okręty wchodzące i wychodzące z portow wyższych Włoszech, teraz zaś w rękach Francuzow mających Korsykę robi ich panami morza tyrrheńskiego, oddaie w ich ręce handel i żeglugę tego morza, a oraz ułatwia dostanie się dośródką Włoch. Jeżeli obawiano się z początku aby zaięcie w posiadłość wyspy tey od Francuzow niestało się szkodliwym handlowi włoskiemu przez danie schronienia Korsarzom narodow barbaryjskich przez wzgląd dobrego poroziumienia iakie panuje między Francją i Regencyami tych narodow, pokazuje się, że te niespokojności bezgruntowne były, i że raczey obiecywać sobie można, iż Francuzi przyłożą się do położenia tamy tym nędznikom, którzy z hanbą Europy pomimo swey słabości są straszniejszemi od wszystkich mocarstw, których najmnieysze usiłowanie byłoby dostatecznym do pokonania ich i zniszczenia na zawsze.—Jenerał Rusca miał już nakazać potrzebne środki dla zupełnego zapewnienia się w tym względzie.

Z Ratysbony d. 5. Czerwca.

Baron Steigentesch aktualny konferencyyny minister Elektora Jmć Mogunckiego i pierwszy minister dyrektoryalny ogólnego seymu Rzeszy niemieckicy wnocy z d. 3 na 4 z szedł z tego świata.

Półkownik Olowey i major Hoppe, obydwa w służbie Krola Jmć W. Brytanii powracając z armii egipskiej do Anglii, przybyli tu na dniu 3 b. m.

Hrabia Metternich Winneburg opuścił nasze miasto i udał się nad brzegi Renu.

Z Paryża d. 5. Lipca.

W przesył czwartek wieczorem został pomiędzy ministrem związków zagranicznych i margrabią Luchésinim podpisany traktat przymerza pomiędzy Prusami i Francją, i teyże jeszcze godziny ratyfikacye, które iuż ministrowie mieli gotowe, były wymienione. Negocyacye tak szły tajemnie, że większa część zagranicznych ministrów wcale onich nie wiedziała. Nazajutrz minister Talleyrand odjechał do wód burbońskich.

Paradę i audyencye, które miały być wczoray, odłożono na dzień 14 Lipca.

Na poselstwo konsulow, senat z swoiego łona mianował jenerała Kellermana członkiem W. rady administracyney legii honorowey, która iak wiadomo dla nagrody zasług obywatelskich i wojskowych dekretowaną została. Trybunat i ciato prawodawcze mają się także na poselstwo konsulow zgrupować, i po iednym członku do tazyże administracyi wybrać. Mowią, że wybor trybunatu iuż nastąpił.

Skoro tylko pierwszy konsul dowiedział się, że pracowalnia miar długości przyznała P. Burg, astronomowi wiedeńskiemu, za iego mappę Xiężycza 6000 frankow nagrody, podwoił tę summę i zalecił astronomowi Lalandowi pisać do P. Burg czyby się niechciał do Francyi przenieść, że tam iuż przyzwoite miejsce na niego czeka.

D. 21 Września ma być zaprowadzona konstytucya francuzka do 4 departamentow reńskich. D. 1 Vendemiaire jeneralny komissarz złoży swoy urząd i zostanie tylko prefektem w Montrounerre.

Do Tabago iuż jest przeznaczony jeneralny zawiadowca i osadowy prefekt. Ta wyspa zatrzyma jeszcze swoje dotychczasowe cywilne i kryminalne ustawy, a apelacye od

trybunałow poydą w Europie przed konsulow i radę stanu.

Przed kilka dniami jeden z deputowanych antwerskich prezydent Dubac podał pierwszemu konsulowi w Malmaizonie adres od swego miasta, w którym między innem wyraża: " Jesteś wspólnem dobrem wszystkich Francuzow. Przybyway do Antwerpji dla odebrania błogosławieństwa Belgow. Jeżeli piękna rzeka (Skal-do) płocząca nasze mury, jest przeznaczoną od przyrodzenia nato, ażeby z Antwerpji portowe miało zrobić, tedy zostaje iey jeszcze ślachetny obowiązek roznosić w nayodlegleysze krainy ziemi mnostwo świadectw mądrości rządu twoiego.

Wiadomości odebrane z departamentu Calwados okazują, że zboże w tych okolicach bardzo staniało: W ostatni poniedziałek był w Pont l'Eveque tak obfity targ, że wor naylepszy pszenicy 360 funtow niekosztował więcej nad 64 frankow. Do Hawru tyle zboża z polnocy przywieziono, że cennar dzisiaj kosztuje tylko 16 frankow, za który przed 10 dniami 24 płacono.

Nowy transport pomników włoskich, które Francuzom Neapolitanie w Rzymie zabrali, inż tu za kilka dni przybędzie. Znajduie się między nimi jeden nader kosztowny pomnik darowany Rzpłtey od Króla Neapolitańskiego. Jest to posąg Pallady znaleziony przed 4 laty w wiosce Velletri. Szacują go równo z Laokonem i Apollinem.

Do Prytaneum ma być 10 młodzieży z wyspy Elby przyiętych. Ci nie mają być starsi nad lat 12 i mieć rodzicow posiadających dobra.

Dnia 6. Lipca.

Pomiędzy głosującemi w departamencie Sekwany, 7830 głosowało za udaniem m cy Bonapartemu wyznaczenia po sobie następcy.

Xię Alexander Kuralin w imieniu Imperatora udarował przez ministra Talleyranda ob. Lesparat prawnika kosztownym pierzeńcieniem.

Niektórzy przeznaczają ob. Sebałtjaniego na ambasadora do Konstantynopola.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LIPCA 1802.

Dalszy ciąg życia Grzegorza z Sanoka.

Tych, którzy zamiedbawszy drogi starożytnych nowym sposobem gramatyki kufili się pisać, choremi mianował, którzy się w niczem nie stosują do powszechności. Przepisy Alexandra gramatyka nazywał labiryntem, w którym chodzący wracając się nieustannie na swoje ślady, pierwey się zestarzeją niżeli stamtąd wyjdą. Czytanie poetow równie potrzebnem sądził dla dzieci iak same pokarmy. Temi, mówił, należy zafilać ciało, tamtemi zaś umysł. Tych zaś, którzy się bez pomocy poetow do innych nauk brali, porównywał z chcącymi wejść do miasta przez mur, gdy to mogą wygodniey otwartemi bramami uczynić. Poezja (słowa jego) toruje i ułatwia do innych nauk drogę, przeciwnie nikt innemi wszystkimi naukami opoiony nie może do poezyi trafić. Ale odłączał od niej krasomowstwa, nie sądził byź dobrze, lecz tak do oboiey z równą się pilnością przykładać, iak felczer z wrzodowatym ciałem postępuje, gdy używając plastrów chroni się ciała albo kości urazić. Gdy raz wyrzucano mu, że stoł jego nie dość był świętany, kazał przynieść w czasie obiadu świecę i onę na stole postawić; ten humor zartobliwy aż do samey śmierci zachował.

Niektórzy niegodziwi ludzie chcąc zwodzić prostaków i ławowiercow udawali się byź opętanymi od diabła, i tak od miasta do miasta, od świątyni do świątyni dla prowadzenia ławowego życia włóczyli się. Gdy więc dwóch takichych weszło do Grzegorzowego kościoła, on im wiele pytań zadał, a dostrzegszy szalbierstwa, licznemi razami prawdy się dopytał. Tymczasem Władysław Król Polski na tron węgierski i został wezwany, a pamiętny dawney zażyłości z Grzegorzem przyzwął go do

siebie na kapelana obozowego, ażeby mu nie tylko w radzie był pomocny, ale nawet i Wszemchnocnego dłań przeblągiwał. Przyjął ten urząd Grzegorz i zaraz w początkach panowania Władysława w Węgrzech on trzymał wodze krolestwa, a gdy wielu możniejszych Węgrów z królową wdową złączyło się, Grzegorz wynalazł sposob do uspienia onych niechęci. Wkrótce Władysław wyprawił się na wojnę przeciw Turkom, i rozłożył się obozem w niższej Mezyi nad rzeką Cyambrem, przy odziemi gory Heny, gdy zaś Turcy prosili na lat 10 o pokoy, i żądali równie z Julianem kardynałem ażeby król ten pokoy położywszy palce na hostyi poprzyściągł; stanął wbrew kardynałowi Grzegorz i niedopuscił, mianując to byź najświętszą religii naszey tajemnicą światowym oczom wystawiona była, i że nie niegodziwszego popełnić nie można, iak używać Boga nie tylko za świadka ale nawet za narzędzie przymierza, z jego nieprzyjaciółmi zawrzeć się mającego, że wiara Króla powinna wspierać się na słowie króla, i że wiele uwłacza się dostojności majestatu, ieźli się jego przysiędze nie wierzy: że inne są warunki prywatnych a inne panujących, a iednak się tego rodzaju przysięgi od prywatnych nie wyciąga, nakoniec zapowiedział, że poiedzie precz i szambiony oboz porzuci, ieźliby się Król upierał przy wykonaniu takiej przysięgi. Dokazał więc tyle, iż o wierze przymierza inaczej zaradzono choć się temu sprzeciwiał Julian kardynał, który żeby się niezdawał zuchwalej radzić trwał w zdaniu swoim nie rozumiejąc, czy prawdę mówił Grzegorz.

(Reszta potem.)

Magistrat Miasta C. K. Lublina wszystkim aszczególniey wierzycielom masy sukcesyonalney po niegdy Scholastyce Borionowey bez testamentu zmarłej, pozostałej, ninieyszym Edyktem do wiadomości podaie; iż celem przedsięwzięcia porządney pertraktacyi tey sukcesyonalney substancyi wierzycielom do likwidowania swoich pretensyi termin do dnia 2go Sierpnia roku bieżącego jest przeznaczony, dla tego wszyscy ci, którzy czyli to pod tytułem długu, czyli hypoteki, albo pod jakim bądź innym tytułem do pomienioney masy sukcesyonalney prawo iakie mieć sądzą, ninieyszym Edyktem wzywaią się, ażeby pretensye swoje przeciwko urzędownie ustanowiodemu teyże masy kuratorowi P. adwokatowi Grzymkowskiemu w oznaczonym terminie nieochybnie likwidowali.

Dan w Lublinie dnia 11. Maia 1802.

Engbricht.
Lewandowski.
Krepski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Kucharski, Exp.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa podaie do wiadomości, iż kamienica tu w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrem 535 stoiąca Filipa Cerchy i Barbiry małżonkow własna, urzędownie do 8475 zł. ryń. 10 kr. oszacowana, z ułożenia się między wierzycielami, i dłużnikami nastąpionego, przez publiczną licytacją na dniu 2 Sierpnia r. b. o godzinie 10 zrana tu na Ratuszu, więcey mairacemu za gotowe pieniądze sprzedawana bedzie.

Wszyscy zatem wierzyciele zapisowi, którzy prawo iakiekolwiek przeciwko tey kamienicy mieć sądzą przypozywaią się, ażeby przypozywania osobnego nie oczekując, na dniu wyżej wyznaczonym stawili się, i swoje prawa udowodnili, gdyż inaczey ten termin uchybiwszy, więcey żadnego prawa ani przeciwko tey kamienicy, ani też przeciwko iey kupcowi mieć, ale swoiey satysfakcyi z szacunku sprzedarzy, lub z inney substancyi swiego dłużnika szukać powinni będą.

Warunki zaś sprzedarzy pozwała się w registratnrze tuteyszey przeyrzeć.

Dan w Krakowie dnia 22 Lipca 1802.

Ż. Gellinek.
Łodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Hohn.

Ninieyszym każdemu wiadomo się czyni, że dnia 2 Sierpnia r. b. propinacya Miasta Żarnowa w Koniackim cyrkule leżącego, na ieden rok to jest od 1go Listopada r. b. aż do ostatniego Października 1803 przez publiczną licytacją naywięcey mairacemu w dzierżawę puszczona będzie; pratum fisci zł. ryń. 144 kr. 30 wynosi, zatym chęć mairacy zaaregowania z 10tą częścią pratii fisci iako gotowemi pieniędzmi za opatrzeni wyżej wspomnianego dnia zrana o godzinie 9tej w Ratusie Żarnowskim się znajdować mairą, gdzie tedy onym przed licytacją dalsze warunki dzierżawy uwiadomione będą.

W Koniackich dnia 24 Czerwca 1802.

W niebytności JW. Kreiskapitana

Ponieważ Nayiaśnieyszey Cesarz Jegomość Pan nasz Miłościwy, naywyższym dekretem nadwornym C. K. Kameralney Dyrekeji loteryyney zalecenie dać raczył, ażeby ieszcze w przeciągu bieżącego roku woyskowego 1802 dla pomnożenia zwrotu cwelwerkow czyli dwonastówek Naywyższym patentem pod d. 15 Marca t. r. powszechnie z biegu wyłączonych, otworzyć klasową loteryją, na ktorey stawki dwonastowki tak ieszcze, iak w ogólnosci do końca Listopada we wszystkich skarbowych wyplatach podług swey zupełney wartości nazwiskowey po 12 kraycarow przyymowane bydź mairą; przeto się też loteryia klasowa ninieyszym o twiera, tudzież plan, i urządzenie iey do powszechney podaje wiadomości w następney osnowie:

Klaso wey Loteryi ze 100,000 losow po 100 ryń. stawki, ktore we 4 klasach ciągnięne będą, 57990 wygranych stanowią, i gdzie możność zachodzi, że los jeden przez wszystkie 4 klasy największe wygrane, lub przynajmniej 4 uboczne trafić może.

Główne wygrane I. Klasy, po 15 ryń: stawki.		Główne wygrane II. Klasy, po 20 ryń: stawki.		Główne wygrane III. Klasy, po 25 ryń: stawki.		Główne wygrane IV. Klasy, po 40 ryń: stawki.	
wołanie.	wygr: ryń	wołanie.	wygr: ryń	wołanie.	wygr: ryń	wołanie.	wygry: ryń.
1sze	15000	1sze	18000	1sze	30000	1sze	50000
2gie	18000	2gie	20000	2gie	35000	2gie	80000
3cie	20000	3cie	25000	3cie	40000	3cie	100000
4te	25000	4te	30000	4te	45000	4te	120000
5te	30000	5te	35000	5te	50000	5te	150000
	108000		128000		200000		500000

Każde ciągnięcie I. Klasy ma następujące wygrane uboczne.				Każde ciągnięcie II. Klasy ma następujące wygrane uboczne.				Każde ciągnięcie III. Klasy ma następujące wygrane uboczne.				Każde ciągnięcie IV. Klasy ma następujące wygrane uboczne.			
Przed- wygrane.	Po- wygrane.	Po- wygrane.	wynofi ryń.	Przed- wygrane.	Po- wygrane.	Po- wygrane.	wynofi ryń.	Przed- wygrane.	Po- wygrane.	Po- wygrane.	wynofi ryń.	przed- wygrane.	po- wygrane.	po- wygrane.	wynofi ryń.
1	1	250	500	1	1	300	600	1	1	800	1600	1	1	10000	20000
2	2	200	800	2	2	200	800	3	3	400	2400	2	2	5000	20000
4	3	150	900	4	4	150	1200	6	6	300	3600	4	4	2500	20000
12	12	100	2400	18	18	120	4320	10	10	250	5000	6	6	2000	24000
43	43	50	4300	50	50	100	10000	75	75	200	30000	12	12	1500	36000
161	161	40	12830	150	150	50	15000	155	155	150	46500	25	25	1000	50000
222	222	--	21780	225	225	--	31920	250	250	--	89100	50	50	500	50000
												500	500	250	250000
												2000	2000	150	600000
												2500	2500	120	600000
												5100	5100	--	1670000

R O W N O W A G A.		
100,000 Losów po 100 ryń: stawki czynią 10,000,000 ryń.		
Wygrane główne	Klasa.	wygra: wynoszą ryń.
— uboczne	1	5 108000
— główne	1	2220 108900
— uboczne	2	5 128000
— główne	2	2250 159600
— uboczne	3	5 200000
— główne	3	2500 445500
— uboczne	4	5 500000
— główne	4	51000 8350000

| 57990 | 1000000

Objasnienie i Warunki.

§. 1. Dla skrócenia ciągnięć obrano 5 następujących dewiz, iako to: *Augustus, Caesar, Darius, Hercules, i Maximus.*

§. 2. Pod każdą tych 5 dewiz jest 20,000 losow w porządku liczebnym od 1 do 20,000 wydanych, a zatem cały plan składa się ze 100,000 losow, z pomiędzy których 57,990 znaczne trafiają wygrane; osobliwie zaś trzeba uważać, że 225 losow cztery razy, 2255 losow trzy razy, a 2505 losow dwarazy wygrać mogą.

§. 3. Wybor dewiz i losow dopoty zostanie wolnym, poki będą w zapasie. Losy wydane są przez C. K. Kameralną Dyrekcyę loteryyną w Wiedniu, i unicy, tudzież po C. K. Administracyach loteryynych w Pradze, Brynie, Lińcu, Gracu, Lwowie, Budzie, Koszycach, Temeszwarze, Laybachu, Hermansztadzie, i Bocen za gotową frankowaną stawkę w dwunastowkach czyli cwekwerkach dostać ich można. Złożywszy wprzod stawkę wolno także zamówić sobie losow przez wszystkich C. K. pisarzow loteryynych.

§. 4. Cały los na wszystkie 4. klasy kosztuje 100 ryń. stawki, i 20 kr. należitości pisarskiej. Kto zaś los odbiera klasami, powinien od pierwszej klasy złożyć 15 ryń. od drugiej 20 ryń. od trzeciej 25 ryń. od czwartej 40 ryń. i za każdy los klasowy osobna zapłacić po 12 kr. pisarzowi.

§. 5. Można także dostac po pół losu na wszystkie 4 klasy za 50 ryń. stawki i 20 kr. należitości pisarskiej, a zatem takowe połowiste losy za połowę tylko wyżej postanowionej stawki klasowej wydawane będą klasami; wszelako pisarzowi za każdy połowisty los 12 kr. wyznacza się.

§. 6. Kto zaraz z początku cały, lub połowisty los na wszystkie 4 klasy kupi zyskuie na pisarskiej należitości; wolnym jest od wymiany na ciągnięcia następujące, i powinien tylko dotyczowy los klasowy odstrzygnąć i podać, ażeby odebrał wygraną na tenże przypadek.

§. 7. Pojedyncze losy klasowe należą naypoźniej trzema niedzielami przed następującym ciągnięciem klasowym za dopłatą klasowa w gotowiznie tam, gdzie pierwszy los odebrano, i oddaniem losu zgasłej klasy wymieniać; ażeby właściciel znowu dostał swego dawnego numeru. Kto tego do wymiany naznaczonego terminu zamieszka, lub losu zgasłej klasy niezłoży, uważanym będzie za nowo wstępującego uczesnika, i musi stawki klas poprzeczających podopłacać rownie, iako i Ci, którzy sobie nowy numer obiera.

§. 8. Ażeby nienudzić publiczności długim ciągnięciem, będą te losy pod dozorem dwoch do tego wyznaczonych C. K. JW. Kommissarzow, iak zwyczajna loterya liczebna w C. K. Raytszuli, a mianowicie: pierwszy klasy 14go Sierpnia, drugiey 29go Września, trzeciej 6go Listopada, a czwartej 18go Grudnia t. r. za pomocą dwoch naczyn następującym porządkiem publicznie ciągnione.

§. 9. W małym naczyniu jest 5 dewiz a w kole fortuny 20,000 numerow zawartych. Naypierwey dobytą dewiza, i numer do niej wyciągniony stanowią pierwsze wołanie, następnie dobytą dewiza, i wyciągniony do niej numer stanowi drugie wołanie, i tak dalej od wołania do wołania przez wszystkie 4 klasy.

§. 10. Przypuścimy na przykład, że dobytą naypierwey dewiza zowie się *Cesar*, a numer do niej wyciągniony jest 4999, tedy los *Cezarem* oznaczony 4999 wygrał na pierwsze wołanie 15000 ryń. i wyznacza naybliższy poprzedzających siebie 222 numerow na *przedwygrane*; a naybliżey posobie następujących 222, numerow na *połygrane*; a wreszcie numer 4998 przedwygrana 250 ryń. numer 4997 i 4996 przedwygrana po 200 ryń. a to dopoty, poki przedwygranych stanie; numer zaś 5000 miałby pierwszą *powygrana* 250 ryń. i tak dalej, dopoki 222 układowych niewyudzie powygranych, co więc od wołania do wołania po wszystkich 4 klasach rozumieć należy.

§. 11. Jeżeli powygranych liczba ostatni numer 20,000 przechodzi; tedy pozostała reszta zacznie się znowu od Nru 1 idąc w porządku liczebnym dopoty, ile powygrane zasięgną. To samo dzieje się przedwygranami. Gdyby naprzykład główna wygrana na Ner i padła, tedyby pierwszą przedwygraną był numer 20,000 drugą 19,999, i tam dalej, dopoki układowe przedwygrane ze wszystkim niewyudzą.

§. 12. Summy wygrane, 100 ryń. nieprzewyższające tam, gdzie stawka zapłacona, gotowemi pieniędzmi i bez odtrącenia wypłacone będą. Wygrane od 120 ryń. *łaćnie* do 1000 ryń. *wyłaćnie* także bez odtrącenia najmniejszego w obligacyach kamery nadworney 40 procentowych, a wygrane od 1000 ryń. *łaćnie*, aż do 150,000 ryń. także w obligacyach kamery nadworney 40 procentowey iednak po odtrąceniu 5 od sta na zastapienia kosztow zaspokoione zostaną. Dla tego.

§. 13. Każda więcej niż 100 ryń. wygrywająca stroja powinna swoy oryginalny los wygrywający podać C. K. Dyrekcyę loteryynę, i wymienić nazwisko, pod którym obligacya wydana bydz ma, ażeby uznawszy prawdziwość wygrywającego losu oddawcy onegoż asygnacya do C. K. powszechney kasy długow rządowych wydano, i właścicielowi we dwa miesiące po ciągnięciu przedmiotowż obligacyą 40 procentowż za wzmiarkowanym przekazaniem dyrekcyi loteryynę dostawiono.

§. 14. Losow i summy wygranych ani sądownie ani też inaczej aresztowac niewolno; oddawca uważa się za właściciela. Dla tego się każde strzedz ma od szkody.

§. 15. Przez trzy miesiące po upłynionym ciągnięciu 4tej klasy jest Dyrekcyja odpowiedzialną względem wygranych, potem wszystkie numera wygrywające są przypadke, nieważne i tracą moę swoią.

Z C. K. Kameralney Dyrekcyi Loteryyney. W Wiedniu d. 15go Czerwca 1802

(Przy tej Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 25. Lipca 1802.

DONIESIENIA.

KOMMISSYA WSPOLNA.

Przez Najiaśnieysze Dwory dwa Cesarskie i Krolewsko - Pruski do upadłych sześciu banków, to jest: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultzza, Fryderyka Cabrita, Prota Potockiego, Mieciana Łyszkiwiczca, i Dawida Heyzlera wyznaczona. — W ukończeniu Masły po niegdy Ur. Piotrze z Fergussonow Tepperze, bankierze Warszawskim, dla wiadomości wszystkich wierzycieli różne pretensye dekretemi Sądu swęy Kon nilliyi przyznane do teyże Masły mających, następujące wydaie obwieszczenie:

MASSA TEPPEROWSKA.

Była winna.	Czer: Zł: Z. G	Miała Fundusze.	Czer: Zł: Z. G
1mo. Kredytorom hypotekowanym na Falentach, Gotkowie, Derażni - - - - -	5,565 14	1mo. w Dobrach ziemskich Falentach, Gotkowie, Derażni po odtrąceniu summ po - jezuickich, excepto Młociu i Radziwiłłowa - - - - -	181,033 18 29
2do. Kredytorom na posesywnych mieyskich hypotekowanym - - - - -	4,100	2do. Posesyjne mieyskie w Warszawie - - - - -	47,246 8 25
3to. Sukcessorom Deyblowskiemu na summach, jako to: u JW W. Stan: Sołtana na czer: zł. 1,000. Kaletana Sołtyka na czer: zł. 1,000. Seweryna Rzewuskiego na czer: zł. 855 zł: 12. Xiężny Radziwiłłowey Miecznikowey Litt: na czer: zł: 254 zł: 5 gr: 15 i W. Macieja Sołtyka na czer: zł: 108 hypotekowanym - - - - -	2,279 1	3to. Mobilia sprzedane za summę - - - - -	10,863 9 19½
4to. Różnym falcydynnym wierzycielom - - - - -	3,276,365 16 13	4to. Intraty Dobr mieyskich i ziemskich aż do sprzedaży onych dotaczając spodziewane remanenta od 1 Stycznia do 1 Lipca 1802 z Derażni i Radziwiłłowa - - - - -	26,565 9 18
Summę - - - - -	3,288,310 12 13	5to. Pożyczki w roku 1794 z procentem - - - - -	32,510 13 22
		6to. Activa zrealizowane w summie - - - - -	166,460 13 5
		W którey realizacyi od Masły Schultzowskiey Dobra Radziwiłłow i Młociny, a od Tomatysa sukcesorow części w Cudnowszczyźnie są przyite.	
		7mo. w Reconnoissancach 3 Dworow z prowizyami do 1 Lipca 1802 obrachowanemi - - - - -	407,362 16
		8to. Activa nie wywindykowane - - - - -	534,392 2
		Ogolnie - - - - -	1,406,435 14 10½

Zostaje dłużna.

Czer: Zł. | Z. | G.

Lecz utraciwszy w rewolucyą część gotowizny, oraz wydawszy na expens gruntową, restauracyą Dobr, allewiacyą w czasie nieurodzaju, niemniej na zaspo-kojenie summ hypotekowanych, jako i wexlowych w kursie 10, 12, 18, za sto, i inne expensa kommissyi, tudzież przyjąwszy od debitorow w 22 za sto wpłynione summy falcydyyne, ogołnie czer: zł: 1,026,084 zł: 15 gr. 3 czyniące, a zaś zostawiwszy przy Gołkowie, Falentach, possessyach mieyskich Warszawskich, już odprzedanych, oraz przy Deraźni nie odprzedanej długi hypotekowane, pozostaie ieszcze dłużna.

2,250,281 | I | 10

Ma na to:

Czer: Zł. | Z. | G.

1mo. W różnych kassach po zostawieniu na expens 40,000 zł: pol: - - -
2do. Dobra Deraźnia in pretio - - - - -
Radziwiłłow od Massy Schultza za dług przyięty po odtrąceniu summ hypotekowanych in pretio -
3tio. Pożyczkę resztującą z prowizyą do 31go Marca 1802 - - - - -
4to. Reconnoissance z prowizyą do 1 Lipca 1802 roku - - - - -
5to. Activa pewne - - -
6to. — wątpliwe - - -
7mo. — złe - - - - -
8vo. Kollokacyą na Wielkim Piecu, i innych dzielnicach od Tomatysa przyiętą - - - - -
9no. w Remanentach z dobr Radziwiłłowa i Deraźni

47,438	8	
106,516	4	17
61,456	4	3
33,482	13	22
407,362	16	
201,398	10	29
216,318	11	11
116,174	16	2
12,433	1	16
1,000		

Summę - - - | 2,250,281 | I | 10

Wynoszące Summę | 1,204,081 | 10 | 10

Ktore to Fundusze pozostałym Wierzycielom należne, na 4 klasy, to jest: 1) Na gotowiznę i reconnoissances. 2) Na dobra z prowentami od d. 1 Lipca roku 1802 i Activa dobre z prowizyą do tegoż dnia obrachowaną. 3) Na Activa wątpliwe z prowizyą także do tegoż dnia obrachowaną. 4) Na Activa za złe uważane, i inne od niepodległych Jurysdykcy Kommissyi przypadłe, stosownie do prawideł przez swą Kommissyą przedsięwziętych, i już w innych nastłach zachowanych podzieliwszy, przywa wszystkich Wierzycieli teyże massy, ażeby się sami, lub przez swoich pełnomocnikow, specjalną plenipotencyą do tego przedmiotu opatrzonych, zaczynając od 1go Lipca r. b. w swey Kommissyi z dokumentami likwidowanymi stawili, i przeznaczone dla każdego podług powyższej klasyfikacyi Schedy, wraz z dołączoną przy każdej schedzie rekwiizycyą do Rządow i Sądow przyzwwoitych o exekucyą odebrali. Albowiem jeżeli sie od 1go Lipca do 1go Października roku bieżącego w Kommissyi swoiey przez siebie, lub przez swoich specjalnych plenipotentow nie zgłoszą, tedy Kommissya takowe ich schedy z funduszami w nich wyrażonem do depozytow Rządow i Sądow przwoitych przestac, i tamże złożyć one oświadcza. Niemniej względem Status Activi uwiadomia Kommissya, iż sprawy z sukcesorami Xcia Hieronima Radziwiłła, o summę czer: zł: 9,700 i z przeszłemi dziedzicami Gołkowa, o summę czer: zł: 2,167 zł: 6 ieszcze ukończone nie są, po których ukończeniu, jeżeli dekreta pomyślnie wypadną, summy przysadzone do przyzwwoitey Status Activi klasy sie dołożą. Rownie uwiadomia Kommissya kredytorow, iż w interesieresse wzajemnego obrachunku z skarbem Naryas: Iuperatora wszech Roslyi, wystany przez reprezentantow JW. Alexander Potocki za zezwolenie Kommissyi, teraz go aktualnie w Petersburgu traktuje. Skutek tey negocyacyi stanu massy pogorszyc nie może, jeżeliby go jednak Activa lub Passive polepszył, Kommissya podług okoliczności zmiany tey przy schedach kollokacyynnych zachować nieomieszka. Nakoniec pretensya banku Berlińskiego o rewikcyą za massę Kabrytowską nie będąc ieszcze wyjaśnioną, ale podług rezolucyi pod dniem 24 miesiaca Kwietnia r. b. będąc do Sądowosci odesłaną, gdy sądownie udecydowaną zostanie, Kommissya to, co temuż może przynnanym będzie, ad Statum Passivum dołoży. Które to Obwieszczenie, chcąc aby każdego interesowanego doszło wiadomości, one nie tylko w Gazetach krajowvch umieścić, ale nadto celem publikacyi, takowe do Rządow gubernialnych Roslyyskich, Sądow

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Kościuszki Stanisławowi Poniatowskiemu, że Józefa z Olizarow Borkowską wdowa majątku po s. p. Jerzym Borkowskim mężu swoim Pani dożywotnia u Sądów tych — o złożenie summy 5,000 zł. ryń. końcem popierania sprawy względem ustanowienia granic między dobrami Zorawice i Krowia góra z dobrami Skrzypaczowice wniesionej, — żałoby na niego podać, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostanie, lub czy w sąle w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, ożemuż Stanisławowi Poniatowskiemu odwołana tutejszego Billewicza, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby d. 13 Sierpnia r. b. sam w sądach tutejszych stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać musiał.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfjels.

W. Roskoschmy.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 11. Maja 1802.

Slawpinski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają Edyktem niniejszym Panią Barbarę Dębicką: ażeby w przeciągu 6 miesięcy deklarującą swoje względem obowiązka z dobrodziejstwem prawa i inwentarza majątku po s. p. Wicje Modęście Dębickim pozostałego tym pewniej podać, gdź i maczey toż dziedzictwo owym, którym podług prawa należy się będzie, przysądzone zostanie. W Krakowie dnia 1. Maja 1802.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfjels.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Z Strony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, wszystkim komu o tym wie-dzieć należy wiadomo czyni się, że do majątku wszelkiego ruchomego i nieruchomego po śmierci Szymona Kuchcińskiego rzeźnika i mieszczanina tutejszego, zostatego, w tety prowincyi znajdującego się, zbieg wierzytelow otwartym został. — Wszyscy przeto wogole wierzytiele, którzy do roszczenia przeciw zadłużoney malsie rzeczonego Szymona Kuchcińskiego pretensyi prawo iakie mieć sądzą, niniejszemi tym końcem zapozywają się, ażeby do dnia 6 Sierpnia 1802 godziny 10 ranney pretensye swoje przez podawane w sposobie pro-cella ordynaryynego iako ustanowionemu w osobie adwokata tutejszego P. Antoniego Kłos-sowskiego kuratora teyże zadłużoney masy prózby przed sądami magistratu tutejszego, tym pewniej wyznali i w tety prózbie nie tylko żałoby swoiey rzetelność ale nadto prawo mocą którego w tety lub owej klasie umieszczonemi bydź pragną mocno udowodnili, gdyż po upłynieniu rzeczonego terminu nikt więcej słuchanym nie będzie, i owszem tym którzy w spomnianym ciągu czasu swoich pretensyi sądowi nie oznaymiają, takowegoż ogólnego za-dłużonego majątku, nieruchomego i ruchomego w tety prowincyi znajdującego się iaki teraz jest i na przyszłość okazać się może i ile przez oświadczeniających się wierzyteli nszczuplo-nym zostanie, zgola bez wszelkiego wyłączenia takowe likwidowanie, chociażby im nawet, prawo wynadgrozdenia służyło, albo chociażby też rzecz iakową, prawem posiadłości z tey-że masy windykować im należało, albo chociażby nakoniec, rzetelność żałoby swey przez zastaw lub chypotekę ostrzeżoną mieć sobie wykazali, tak dalece zabronione będzie, iż po-dobni, wierzytiele gdyby w zadłużoney malsie winni byli nie wchodząc w to: iż im się prawo wynadgrozdenia, zastawu własności, lub chypoteki należy, dług malsie należny zapłacić obowiązanyymi i przymuszonyymi będą.

Mimo tego przeznacza się wszystkim wierzytelom dzień 6 Sierpnia 1802 godzina 10 ranaa tym celem, ażeby stawiszcy się albo osobiście, albo przez siebie umocowanych peł-

nomocników Piotra Jędrzejowskiego za kuratora dóbr tym czasowo ustanowionego albo potwierdzili, albo innego ustanowili, tudzież deputacją kredytorów obrali, i nakoniec władzę też deputacyi wierzycieli jako i kuratora dóbr ograniczyli, w przypadku zaś przeciwnym, gdyby w dniu przeznaczonym nikt z wierzycieli pomienionej masy nie stawiał się, C. K. sąd Magistratu Krakowski, tak kuratora dóbr, jako i deputatów aczby lez i z niebezpieczeństwem niestawiających wierzycieli oberze i ich władzą oznaczy.

Stosownie więc do tego obwieszczenia każdy z wierzycieli rzadzić i szkody strzedz się ma, tak bowiem opiewają tutejsze krajowe prawa. W Krakowie d. 22. Czerwca 1802.

J. Gellinek.
Łódziński.
Pohlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Hohn.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Ryłskiemu, że Konstancya z Pokutyńskich Białomska u Sądów tych o odstąpienie części Dobr Mosteczki czyli Mostki wraz z daniem rachunku, żądając na niego podać i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosita

Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie odziedziczenie zostało, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Józefowi Ryłskiemu adwokata tutejszego, Betdowskiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukotniejszą osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chraścianski.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 11. Maja 1802.
Slawpinski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem JW. Xaweremu Hrabu Branickiemu jako małoletniego Władysława Hrabu Branickiego Ojcu, że Ur. Wincenty Wysocki, u Sądów tych w sprawie o zapłaconie summy 3389 zł. pol. c. s. c. żądając na niego podać i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostało lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu Patrona tutejszego Chylińskiego O. P. D. z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: na dzień 2gi Sierpnia 1802 sam się stawił, albo jeżeli ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najsukotniejszą osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samby sobie, przypisać był winien.—Dan w Lublinie d. 23 Marca 1802 roku.

Gołaszewski.
Wydzga.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Ur. Piotrowi Borzęckiemu i Ignacemu Laszczyńskiemu, że Ur. Ludwika z Brzązgiech Dębowska przeciw Wincentemu Cieplińskiemu, Piotrowi Borzęckiemu, Ignacemu La-

szlacheckich Galicyjskich, i Regencyi Krolewsko-Pruskich, kancelaryi swey rozesać poleca. Dziato się w Warszawie na sefsyi Kommissyi, dnia 1 Maia roku 1802.

Raczyński.

(L.S.)

W. Latowicz S.K.B. regent.

Z Ces. Król. krajowego Gubernium na Galicyę zachodnią.

Dnia 9 Sierpnia r. b. puszczony będzie w Ces. Król. Gubernium na Galicyę zachodnią w Krakowie liwerunek wszystkich, iakiekolwiek imię mających skarbowo - drukarskich i z tym połączonych inroligatorskich robot, wyiqwszy xiążki szkolne normalne i łacińskie, dla C. K. Gubernium, dla C. K. Appellacyi, i C. K. sądów szlacheckich w Krakowie i Lublinie, dla Buchalteryi prowincjonalno-rządowej, dla kassy główney, dla kassy bankocelowej, dla administracyów ceł, tabaki i sępla, i administracyi mięsa koszernego, dla administracyi dóbr rządowych, Dyrekyi krajowo-budowniczego, urzędu mienniczego-probiernego, dla urzędu fiskalnego, Dyrekyi Policyi, urzędu jeneralnego taxalnego, i dla sądów kryminalnych w Krakowie, Lublinie i Sandomierzu, nakoniec dla wszystkich urzędów Cyrkularnych i Dyrekyi powiatowej Oikuszowskiej, na lat trzy od 1go Grudnia 1802, aż do ostatniego Listopada 1805 owemu, który roboty te w cenie naytańszey dostarczać zobowiąże się.

Ceny wywołania są:

I. W przypadku gdy urzędy i instancye same papieru dostarczą.

a) na ordynarynym drukowym papierze ryza po Ryn. 2 kr. 30.	
b) na kleiowym papierze ryza po . . . . . 3 — —	
c) na papierze medyan ryza po . . . . . — 4 — —	
d) na papierze rygalowym ryza po . . . . . — 7 — —	
e) na papierze superrygalowym ryza po . . . . . — 12 — —	
f) na papierze imperyał ryza po . . . . . — 15 — —	

II. W przypadku zaś gdy liwerant sam papier do tego dostarczy.

a) za ryzę ordynaryynego drukowego papieru po 275½ □ cali Ryn. 4 kr. 24.	
b) za ryzę ordynaryynego kleiowego papieru po 275½ □ cali — 5 — 30.	
c) za ryzę medyan papieru po 338½ □ cali . . . . . — 11 — —	
d) za ryzę rygalowego papieru po 425½ □ cali . . . . . — 17 — 36.	
e) za ryzę superrygalowego papieru po 476½ □ cali . . . . . — 23 — 6.	
f) na koniec za ryzę imperyał papieru po 534½ cali . . . . . — 28 — 36.	

Wreszcie ma się każdy na licytacyę przychodzący w wadium gotowych pieniędzy przed licytacyę zaliczyć się mających 2000 ryńskich, iako 10 procentow rocznego circiter zarobku, opatrzyć, które owym licytantom natychmiast po zakońzoney licytacyi wroczone będą, którzy nie najlepsze podanie wyrzekli, tym zaś którzy naylepiej podali, takowe pieniądze po zezwolonym licytacyynym resultacie i utwierdzonym kontrakcie przez rząd krajowy, w summe kaucyi zaliczoney bydź mającey wrachowane, lub po złożeniu kaucyi wroczone będą, przeciwnie zaś, gdyby kontrahent od dzierzawy zaliczywaney przed zawarciem kontraktu odstąpić miał, takowe pieniądze na rzecz skarbu poydą. — W Krakowie dnia 26 Marca 1802.

Antoni Luźan.

Ponieważ Licytacya na dzień 12 Kwietnia na zaarędownic na 3 lata labelskiego miastkiego pomieszkania bezskutecznie była wypisana; więc na mocy wysokiego rozporządzenia Gubernialnego dd. 19 t. m. Nr. 11718 ninieyszym nowa na dzien 19 przyszłego miesiąca Lipca o godzinie 9 przed południem wypisuje się licytacya. Cena fiskalna jest iak dawniej 118 ryń.; mający tedy ochotę toż pomieszkanie zaarędownić, mają się na dniu i godzinie wywyż wymienioney w tuteyszem ratuszu stawić, gdzie taż licytacya będzie odprawiona i wadium 10 procentowem bydź opatrzonemi. W Lublinie dnia 28 Czerwea 1802

Schmelo, staro cyrkularny.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyjskie zachodniey oznawmują tym Edyktem JW. Franciszkowi i Stanisławowi braciom, tudzież Pawłowi i Józefowi Franciszkowi synom hrabiom Bielińskim, że 300. Michał Dominik i Jakób Xiążęta Radziwiłły bracia, u sądów tych w sprawie o 633,333 zł. pol. żalobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostaną, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Moraczewskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niemieckim tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest w 90 dniach sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebdania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 11. Maja 1802.

Gołaszewski.
Brożowski.
Gruszecki.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Sahaneck.*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem J. O. Franciszkowi Xciu Sapięha, J. J. W. Karolinie Sołtykowsy, Annie Potocki, Emilii Jelski, Maryannie Puzyninie, Stanisławowi Sołtykowi, i Janowi Maysnerowi, — że Ur. Katarzyna Gruszczyńska, u sądów tych w sprawie o zapłacenie summy 10,000 zł pol. c. s. c. żatobę na nich podała, i o pomoc sądu dopraszała się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostaną lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się im patrona tutejszego Ur. Fiedorowicza z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w 90 dniach sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebdania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 5. Maja 1802 roku.

Gołaszewski.
Brożowski.
Purtscher.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Gal. Zachod.
Sahaneck.*

Magistrat Miasta C. K. Kazimierza przy Krakowie niniejszym Edyktem żydów Herszli Szczekocińskiego zwanemu oznajmia, że zastępcą masy krydalney żydów Jan'ela Gomplowicza i Peysaka Jakubowicza J. P. Jacek Bienkiewicz u sądu tego magistratualnego o sumę zł. pol. 543 gro. 18 z prowizyą i kosztem prawnym, żatobę na niego podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś magistrat tutejszy nie mając wiadomości, gdzie obżatowany zostanie lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych zna duie się, onemuż J. P. adwokata tutejszego Karola Kreyczyka z jego szkodą, i jego kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; obżatowany przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 30 miesiąca Sierpnia r. b. o godzinie 9 ranney do odpowiedzi w tutejszym magistratualnym sądzie sam stanął, albo jeżeli jakie dowody prawa swego ma, te J. P. zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisów tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wynikającą, samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać byłiby winni. — Dan na seßsji Magistratu Miasta Kazimierza dnia 16 Czerwca 1802 roku.

Jan Dobrzański, prezes.
Szczepan Dunicz.
M. Maczeński.

*Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
Adam Ekielski, syndyk.*

szczyńskiemu, Felicyanowi Szeliwskiemu, Woyciechowi Rogalińskiemu, Stefanowi Dębowskiemu, Tadeuszowi Dębowskiemu, Woyciechowi Lasockiemu i Antoniemu Gęperlowi u sąd w tych w sprawie o zapłatę summy osędy 72 180 zł. pol. 2 gr. c. s. c. żądoby na nich podana i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszają się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się; im patrona tutejszego P. Izdebskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpoczął się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się ażeby w czasie przyzwoitem to jest w dniach 90 excypowali, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo na koncie innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisów sądowych sędzią; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniechania wynikającą podług opiewu C. K. Praw samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie d. 19. Maia 1802.

Gołaszewski.

Wrabetz.

Gruszecki.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem JO Franciszkowi Xięciu Sapieha, WW Karolinie Sotykowej, Annie Potockiej, Enilii Jeiskiej, Maryannie Puzyrninie, Stanisławowi Sotykowi i Janowi Meyznerowi, że Ur. Katarzyna Gruszożyńska, u Sądów tych, w sprawie zapłaty summy 566 euer: zł; c. s. c. żądoby na nich podana i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga doproszają się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości, gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Fiedorowicza, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpoczął się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitem, to jest: w 90 dniach sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisów sądowych sędzią; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniechania wynikającą podług opiewu C. K. Praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 5. Maia 1802.

Gołaszewski.

Brożowski.

Gruszecki Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

Przez C. K. Sąd szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniej, mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: że od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich w Galicyi Zachodniej leżących ruchomych i nieruchomych Dobr Ur. Jozefa Nowickiego własnych i bieżących wierzycieli był otwarty, niniejszym przeto wszyscy, którzyby jakiegokolwiek naprzeciw zadłużonego prawa mieć rozumieć obawiają się ażeby aż do dnia 24 Sierpnia 1802 pretensyi swojej przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie tutejszego adwokata Filipa Obniskiego kuratora masy konkursowej do tutejszego Sądu szlacheckiego tym pewniacz podawali i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi ale też i prawa, mocą którego w tym lub owej klasie umieszczonemu byliż żądają okazali, ile że po upłynięciu przepisanego czasu nikt więcej słuszną nie będzie i ci, którzy do tego czasu z pretensjami swymi do sądu nienadgłoszą się od wszystkich rzeczonych dłużnika w cyrkule znajdujących się dobr bez żadnego wyłączenia oddaleni zostaną chociażby im lub prawo do wspólnego pora hunku służyło, lub rzeczy jakiej prawem własności z masy domagać się mogli lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiej nie ruch me. do dłużnika należącej zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele gdyby masy winni byli mimo tego, iż im prawo do nadgodzenia sobie własności lub zapisu służyłoby.

gło dług zapłacić powinni będą. A ponieważ postług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9, § 6 obranie administratora masy tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest przeto wszystkich wierzycielow na dzień 27 Sierpnia 1802 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. K. Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, im tego samego dnia tym czasowie ustanowiony administrator masy, lub potwierdzonym lub też inny obrany podobnie też i deputacya wierzycielow, do której jedynk niikt iak tylko wierzyciel tej samej masy zdolnym byż mł, oraz zaś przepisy, postług których dobra administrować się powinny, iktę władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi złoconia dopełnić powinien ustanowione będą, przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczej podług § 93 Zbioru sądowego na ich nieobopieczność obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego Sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić i szkody unikać gdyż w tym na C. K. dziedziczne prawa ustawionych praw przepisy zachodzi.— Dan w Lublinie d. 18 Maia 1802.

Gołaszewski.

Partscher.

Gruszecki. Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej.
Sahaneck

C. K. Sady szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznaymiaie tym Edyktem Ur. Kazmierzowi Rosakowskiemu, że adwokat Janiszewski kurator masy sukcesyonalney po Kaletanie Przytuskim pozostały zastępca u sądu tych w sprawie przez Maryannę Radziłowską o 2750 p. z pko. masy wprowadzoney, zaobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości, gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znajduie się, temu patrona tutejszego Reinbergiera, z tego skądą i tego kosztem zastępcą postanowity z którym proces ten postług ordynac i sądowej rozpocznie się i ukonczony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołitym to jest: w 90 dniach deklarował się albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymienił, i postług przepisu tych srodkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za najwyższoniesze osądzi; gdyż inaszey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikną; mogącą samby sobie przypisać być winien. Dan w Lublinie d. 19. Maia 1802.

Gołaszewski.

Partscher.

Gruszecki. Z Rady C. K. Sądow Szlacheck. Lubelskie Galicyi Zachod:
Sahaneck.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymiaią tym Edyktem Teodorowi Białozubowi i Wacłechowi Rakowskiemu: że Xiądz Krzysztof Przemk u sądom tych — o zapłacie summy 41 czer: zł. zaobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, on mże adwokata tutejszego Stanisława Zarzeckiego z ich skądą i ich kosztem zastępcą posłano wity, z którym proces ten stowornie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukonczony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i postług przepisu tych srodkow prawa używali, które do swey obrony za najwyższoniesze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikną; mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musieli.

Jozef de Nikorowicz.

Jrzesf de Cronenjets.

Chrastianski.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 22 Maia 1802 roku.

Elsner.